

REDACCIÓ

COORDINACIÓ: F.X. Vila Mitjà, J. Boix — **CONSELL DE REDACCIÓ:** J. Saderra, F.X. Vila Mitjà, J. Boix, D. Poch, Francesc Targa — **ART I CULTURA:** F.X. Vila Mitjà, J. Boix — **ESPORT I LLEURE:** J. Vilabrú — **NOTICIARI LOCAL:** F. Guanter — **VIDA ESCALENCA:** R. Guanter — **SUBSCRIPCIONS:** D. Poch, R.M.ª Sau, M. Prats, tel. 77 02 04 — **ADMINISTRACIÓ:** J. Piqué, tel. 77 19 60 — **ADREÇA:** Apartat de Correus, 19 L'ESCALA — C.E.R. c/ Garbí, L'ESCALA — **D.L.** Gi / 287-82 — **IMPRESSIÓ:** Gràfiques del Ter, s.a.

BALLESTA

C/ Pintor Joan Massanet, 8

BAMBI

Avda. Ave Maria

LLIBRERIA ROSA

Plaça de les Escoles

ROMAGUERA

C/ del Pont, 24

TROBADORS

Passeig del Mar, 2

C.E.R. L'ESCALA

C/ Garbí

EDITORIAL

S'acaba el curs escolar. S'acosta l' hora dels disgustos i de les alegries. S'ha de començar a pensar en l'any que ve.

Alguns només canviaran de curs, d'altre canviaran d'escola, uns quants deixaran la vida d'estudiant i cercaran la primera feina.

No hi ha dubte que són uns moments per reflexionar. I si no, més mal per tots.

Els resultats acadèmics, en aquest país, deixen força que desitjar. Un fracàs escolar d'un 40%, és preocupant. I fa pensar. I cal pensar-hi.

Els entesos hi busquen solucions, els polítics miren d'explicar-ho, entre tots ho hauriem de solocionar.

Donat que el món de l'infant es mou en tres àmbits concrets: l'escola, la família i la societat o el poble, creiem que s'hauria de plantejar la qüestió des d'aquests tres punts de vista.

L'escola, tal com està muntada, no acaba de funcionar. Cada família té els seus problemes, de vegades grans i diversos. La societat —a tots nivells i a tot arreu— ja veiem com va. El problema és de tots i no podem amagar el cap sota l'ala.

Ja sabem que arriba l'estiu i que tothom té molta feina, però d'aquí a quatre dies serem al setembre i el problema encara hi serà. També sabem que el problema és general i que nosaltres som tan sols un gra de sorra, però si ajuntem un gra de sorra amb un altre i un altre podem aconseguir de fer una gran platja.

Des d'aquí us convidem a obrir un debat per analitzar la qüestió i buscar-hi solucions.

Esperem que, com tantes vegades, no sigui predicar en el desert que també està fet de sorra.

BUSTIA

NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA DEL CATALÀ: QUAN?

L'altre dia, per casualitat, va caure a les meves mans «L'Escalen» del mes de maig del 1982. A la secció Informatiu (tota ella escrita amb molta ironia i bastant mala sombra) em varen cridar l'atenció dos punts en concret.

El primer apartat tracta del nom dels carrers, del canvi de les plaques de ceràmica escrites en castellà per altres amb mots en català. El qui ho escrivia es queixava perquè després d'esbrinar els noms dels carrers del poble, va trobar-hi dues faltes d'ortografia afegint-hi tot seguit: «Valdria la pena que de tant en tant es consultés el diccionari».

D'acord «senyor periodista», però tampoc fan tan arreu la qüestió, doncs el fet de canviar els rètols o posar-ne de nous, amb la quantitat de carrers que hi ha al poble, contenen la lògica possibilitat, d'algun error. En aquest cas el percatatge va ésser ínfim: un, estava veritablement equivocat, però l'altre, resultà ser correcte.

En el segon apartat s'hi transcriu literalment un paràgraf de l'acta del ple en què l'Ajuntament s'adheria a la campanya per a la normalització de la nostra llengua; malauradament aquella acta fou escrita en castellà. Com es delectava el «senyor periodista» d'aquella incongruència! Llavors la ironia de què feia gala ja arribà al punt culminant.